Ч. 72. Неділя 1 (14) цьвітня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ческих таборів. — З угорского безголовля. — По страйку углекопів в Анґлії. — Ще про ірляндский гомеруль.

Ческі християньскі суспільники відбували наради підчас Великодня і обговорювали орґанізацию свого сторонництва та політичне єго становище. Порушено також підчас тих нарад справу заснованя ческого консервативного сторонництва і ухвалено держати ся самостійної тактики і орґанізациї свого сторонництва.

Народно-католицке сторонництво моравских Чехів скликувало мужів довіря на наради в Берні. По звіті провідника сего сторонництва, віцемаршалка дра Грубана про політичне положенє в державній раді, а пос. Самаліка про народно-господарску діяльність сего сторонництва в соймі, ухвалено резолюцию, в котрій одобрено поступованє послів і висловлено домаганє про потребу реформи виборчої до державної ради на основі народної рівноправности і пропорціональности виборів.

Вчера зібрав ся угорский сойм на засіданє, на якім — як загально надіяно ся — мала остаточно порішити ся довготреваюча криза. Тимчасом то засіданє, крім на ново розпочатої обструкциї Юстовців, не принесло нічого нового, ніякого рішеня, ніякої точки, на якій могли би оперти ся парляментарні міркованя про дальший хід справ в Угорщині.

Положенє є о стілько гірше, що вчера справи вернули назад до тої точки, де були перед девятьма місяцями. Юстовці розпочали борбу при помочи обструкциї, Кошутівці поводять ся здержано, правительство і єго партия ладять ся до рішаючої борби з опозицию, грозячи, що в остаточнім случаю палата послів буде розвязана, що як загально вірять, зовсім не змінить ситуациї.

Знає о тім і правительство і опозиция і звідси іде побоюванє перед новими виборами, побоюванє, яке вкінци може довести до якогось порозуміня між спорячими сторонами.

На кождий случай факт є, що обі сторони вже утомили ся цілорічною безхосенною борбою. Отже після всякої імовірности розпічне ся тепер коротка, але завзята борба реґулямінова, по котрій заблисне сонце згоди, або прийдуть нові вибори, котрі нароблять в краю великого заколоту без ніяких виглядів на зміни в складі і становищі сторонництв.

Страйк анґлійских углекопів скінчив ся як відомо законом державним про мінімальну платню, якого головні точки слідуючі: 1) Узнає ся засаду мінімальної платні; 2) Висоту мінімальної платні означують в поодиноких округах осібні комисиї зложені в рівнім числі з представителів обох сторін, роботодавців та робітників з делеґатом правительства на чолі; 3) В разі рівности голосів рішає делеґат правительства невідклично. Се була пропозиция правительства Аскіта, якої однак не хотіли з початку приймити ні властителі копалень ні робітники. Доперва, коли робітникам почала грозити крайна нужда, а анґлійскому промислови цілковита криза, почали обі сторони переговори з премієром Аскітом, які довели до принятя правительственного проєкту в палаті громад. То була частинна побіда робітників, бо хоч они не вибороли всього, чого жадали, то однак вибороли признанє для засади. Тож голосованє робітничих делеґатів, з яких кождий репрезентував 1000 робітників, дало користний результат. За піднятєм праці віддано 440 голосів, против — 125 голосів; на основі голосованя розпочала ся вже нормальна праця в анґлійских копальнях та промислових підприємствах. Характеристичне для анґлійских робітників є те, що цілий страйк мав як найспокійнійший перебіг, не прийшло ні в однім місци до заворушень а тим менше до проливу крови, як се було пр. в Німеччині.

Анґлійскі часописи обговорюючи наслідки страйку кажуть, що цілий край стратив на страйку до 1 міліярда фунтів т. є. 1250 міліонів корон.

Як ми вже вчера зазначили в анґлійскій палаті громад вніс премієр Аскіт біль про ірляндский „homerule“, званий „білем ірляндско-

---

26)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хіні або Кітаю.

Після Цобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Конець).

Побіч Ляумо-Міао, найважнійшою сьвятинею єсть тота, що стоїть на найвисшім вершку Таішана, званім Юванґ-Шанґші. Щоби же путники не поминали других сьвятинь і монастирів та щоби й тим щось капнуло, то они безпосередні входи до тої сьвятині так забаррикадували і так штучно повели дорогу, що путники мусять насамперед попри инші сьвятині переходити, заким дістанесь до тої сьвятині званої Гунґ-Муен або багряною сьвятинею. В ній нема нічого замітного з виімком хиба тих численних памяткових таблиць зі всіх століть почавши від Конфуция.

Заким ми зайшли до сьвятині на найвисшім вершку, мусіли ми перейти ще через сьвятиню побудовану перед кількома роками віцеґубернатором Шантунґа, в котрій знаходить ся сплячя сьвята матір. Єрей отворив якусь комнату, що знаходить ся побіч головної галі і показало ся, що то спальня зовсім так уряджена, як би для якоїсь знатної Хінки. Коло одної стіни стояли дві природної величини деревляні помальовані статуи, убрані як жінки і одна в піднесених руках держала якісь дамскі окраси до волося, а друга малесенькі черевички. То були ніби служниці сьвятої матери. Сама же сьвята матір, хороша лялька, представляюча дівчину природної величини, лежить з замкненими очима в постели під бальдахіном вкрита аж по сам носик красно вишиваним шовковим накривалом. Чернець, що мене обводив, дав мені знак, щоби я голосно не говорив, бо сьвята матір готова пробудити ся.

Наконець зайшли ми до найвисшої сьвятині, будинку побудованого в масивнім трикутнику. Над червоно помальованою камінною брамою видніє ся напись в золотих буквах: „Ю вонґ тінґ“ т. є. „найвисший Бог“. Зайшовши на подвіре, побачив я, що там вистає на самій середині на метер висока скала, обведена довкола деревляною балюстрадою, подібно як славна Магомедова скала в мошеї Омара в Єрусалимі. Ся скала то найвисший вершок гори Таішан, а чернець тому не противив ся, що я перескочив через балюстраду і станув собі на тій скалі, на тім місци, звідки сьвята матір, котрої статуя знаходить ся також і в сьвятині поза сею скалою, підняла ся до неба.

Вид звідси заслонений стоячими довкола сьвятинями. Я мусів длятого піти трохи дальше поміж камінними пропамятними таблицями, що стоять тут від непамятних часів. Щоби вид той описати, мусів би я писати хиба географію цілого Шантунґа, бо звідси видко було в легонькій мраці мало що не цілу провінцию. Роздивившись добре, постановив я вертати назад, а тепер прийшло ся ще труднійше сходити по тих 6.000 ступенях 20 кільометрів в долину, як перед тим лізти на гору.

Ще не випочивши добре з прогульки на Таішан, вибрав ся я на другий день в дальшу дорогу до міста Кіу-фу, віддаленого від Таінґана 90 кільометрів, де родив ся Конфуций, славний основатель хіньскої віри. Сторони на полудне від Таінґана то найурожайнійші в цілій хіньскій державі, а ціла рівнина вкрита тут збіжем і маком. Місцями видко також плянтациї тютюну і красні сади. В сих сторонах сіють дуже богато маку, з котрого вибраляють опіюм. В тих нужденних сільских господах, де мені приходило ся ночувати, курили всі опіюм, а по містах люди з пристрастю запаморочують ся опіюмом.

Села через котрі мені приходило ся переходити, мають по найбільшій части по 300 до 500 душ а назви їх суть дуже дивні і складають ся аж з трох. Так н. пр. одно називає ся Ше лі пу а друге Ерс лі пу, що значить Десять-лі-село і Двайцять лі-село („лі“ то міра довготи, вашого пів кільометра); або знов такі назви: Їн-тау-юан — Вишневий сад, „Лі-джа-

го правительства“. В мотивах предложеня зазначив премієр, що правительство не може противставити свого veta поважній більшости Ірляндців. Сей біль є першим кроком до визволеня державного парляменту від конечности займати ся чисто місцевими справами ріжних частий з'єдиненого королівства.

Ірляндский парлямент буде складати ся з сенату і палати громад, але через те не будуть вкрочені найвисші права державного парляменту. Палата громад буде складати ся з 164 членів, з котрих 59 буде репрезентувати Ульстер (часть Ірляндиї заселена Анґлійцями). З огляду на специяльні відносини в Ірляндиї буде сенат в перве іменований державним правительством на необмежене число літ, однак ті члени будуть по черзі уступати з сенату, а їх місця займуть члени, іменовані ірляндским краєвим правительством. Палата громад буде мати законодатні права тільки в тих справах, що будуть відносити ся до Ірляндиї. Для охорони релігійної рівноправности видасть ся окремі зарядженя.

Перший льорд Ірляндиї, що буде стояти на чолі екзекутиви буде мати право закладати veto против законів з порученя державного уряду та право відкладаня правосильности законів. Коли би зайшла ріжниця між сенатом і палатою громад, будуть обі палати відбувати спільні засїданя та будуть спільно голосувати. Ірляндия буде мати 42 представників в Westminster Palace. Ірляндский парлямент буде мати право обнижувати до певних границь або і касувати державні податки а також змінювати додатки.

Відтак обговорював премієр квестию скарбу та зазначив, що тепер є в адміністрациї Ірляндиї півтора міліона фунтів дефициту. Поки той дефицит не буде вирівнаний до установленого білем речинця, буде ся всї податки платити дальше до державного скарбу, який буде виплачувати ірляндскому скарбови суми, потрібні на адміністрацию. Опадности в адміністрациї передасть ся Ірляндиї. В першім році одержить Ірляндия ще й 500.000 фунтів штерлїнґів.

Аскіт рішучо опрокидував закид, немов би правительство внесло біль під пресиєю ірляндских націоналістів та немов би видано на їх ласку свою особисту й політичну честь. Правительство внесло біль як олицетворене своєї розважної і чесної задачі.

Відтак розпочала ся дискусия, яка вела ся спокійно і річево зі сторони опозициї. Дальші наради над тим законом відложено до понеділка.

Новинки.

Львів, 14 цьвітня 1912.

— Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф в Долині. Дня 11 с. м. станув Найдост. Архікнязь зі своєю шкадроною в долиньскім повіті, де на границі повитав єго долиньский староста Зенон Глажовский. Архікнязь не задержуючись поїхав дальше до Долини витаний всюди овацийно особливо в Болехові громадно зібраним населенєм. В красно прибранім Болехові повитало Найдост. Гостя духовеньство обох обрядів з процесиями, репрезентанти властий і товариства при трієумфальних воротах уставлених недалеко церкви.

По 2 год. прибув Найдост. Архікнязь до Долини. Ціле місто прибрало сьвяточний вигляд. З публичних і приватних будинків повівали хоругви, а дуже богато домів було красно удекорованих. При трієумфальнім воротах коло вілї призначеної для Архікнязя на помешкане, дожидали Найд. Гостя: духовеньство обох обрядів в літурґічних ризах, Рада повітова, Рада громадска, кагал і репрезентанти місцевих властий. По промові бурмістра Найд. Архікнязь відповів і обіцяв вписати своє імя до міскої памяткової книги. Опісля наступили представленя. Побувши кілька мінут в своїх апартаментах поїхав Архікнязь на дворець залїзничий звідки около 3 год. поїхав до Коломиї. Вчера вечером вернув назад, а нині вибрав ся зі своєю шкадроною в дальшу дорогу до Калуша.

— Іменованя. Лікарів повітових дра Евгена Кобриньского і дра Михайла Левицкого іменовано старшими повітовими лікарями на Буковині. — П. Намістник іменував концепіста Намістництва, приділеного до служби при інструкторі Міністерства торговлї для стоваришень промислових у Львові Іляр. Гошовского комісарем повітовим.

— Принятє до військової академії ветеринарийної. В цїли вишколеня фахових військових лікарів буде з початком шкільного року 1912/13 принятих 14 аспірантів до ц. і к. ветеринарийної академії у Відни; 7 аспірантів до королївско-угорскої ветеринарийної академії в Будапешті — яко військові академіки. Компетенти мусять з обовязатись до 7 лїтної активної військової ветеринарийної служби. На час своїх студий знайдуть они приміщенє та удержанє на військовий кошт та не платять ні чесного ні такси за диплом. Наслідком того можуть они мати спромогу покінчити свої студиї без ніяких коштів а підчас своєї служби можуть осягнути VIII ранґу (Stabstierarzt). Близших інформаций мож засягнути в сїй справі у відповідних військових властий.

— Скликанє духовної семинариї. Як доносять „Львівско-архієпархіяльні Відомости“, мають богослови І і ІІ року зголосити ся в ректораті дух. семинариї дня 15 цьвітня перед 6 год. вечером. Хто з бувших питомців ІІІ і IV року бажає бути принятим до дух. семинариї має в тім самім реченцю внести подане до Митроп. Ординарияту з всїми потрібними алеґатами.

— Звичайні загальні збори тов. руханкового „Сокіл“ у Львові відбудуть ся в суботу дня 20 цьвітня 1912 в домівці Товар. ул. Руска ч. 20 о год. 6·30 вечером. Порядок: 1) Відчитанє протоколу з попередних зборів. 2) Звіт за р. 1911. 3) Звільненє старшини. 4) Доповняючий вибір старшини. 5) Здвиг в р. 1914. 6) Внески і запити. — За старшину Сокола у Львові І. Боберский голова, Ом. Гузар писар.

— Лїтний розклад їзди львівских трамваїв входить в житє з днем 16 с. м. Рух возів буде відбувати ся в отсей спосіб: 1) перший поранний віз буде відходити з Гетманьских валів до головного зелїзничого двірця о год. 5·20 рано. 2) перші правильно курсуючі вози будуть від'їзджати: а) з Гетманьских валів до всїх кінцевих стаций о год. 5·40 рано, б) від кінцевих стаций в напрямі

джі — Торговиця родини Лі, і т. д. Прийшовши над ріку Та-вен-го мусіли ми їхати в брід, бо моста не було. Коло броду волочило ся може яких двайцять хлопаків, котрі шукають тут собі зарібку в той спосіб, що переводять через воду тих, котрі хотять переїздити. Щоби же напевно мали заробок, то они умисно викопують в ріцї ями лишаючи між ними лиш вузкі місця до переходу, котрі лиш они знають. Коли моя каравана надійшла то один з них зараз розібрав ся і скочив у воду, щоби менї показувати дорогу.

Остаточно заїхав я до окружного міста Нінґ-янґ що має може 5.000 жителів і тут переночував. Мандарин міста повідомлений урядово о моїм приїздї все вже приготовив для мене, прислав навіть кільканайцять мисочок зі всїлякими ласощами. За то післав я єму зеркальце в золотих рамцях а рівночасно просив єго, щоби передав лист католицкій місиї в Єнчу-фу, бо менї треба було такого ученого, котрий би пояснив менї написи на гробі Конфуция. На другий день вибрав ся я в дальшу дорогу і в однім садї саме при дорозї побачив я, що на високій грушці висить ніби якийсь чоловік. Я спершу гадав, що то якийсь страхопуд на птиці, але коли під'їхав близше побачив, що то таки справдешний Хінець в той спосіб позбавив ся житя.

Коли я вже доїзджав до Кіу-фу родинного міста великого хіньского сьвятця і вже виднїла ся здалека понад мурами міста помаранчево-жовта криша славної сьвятинї Конфуция, надійшов похід, попереду котрого несено червоні хоругви і великі церемонїйні парасолї; за ними поступали якісь мужчини в зелених одностроях а за тими дванайцять людий несли на плечах довгу може на три метри синьо-білу скриню а відтак богато різьблену і позолочувану носилку. Похід той кінчили люди, що несли вироблені з білого паперу пороблені зьвірята і людскі фіґури природної величини. То був похорон якогось потомка Конфуция. Я вже не поїхав до міста лиш післав свою карту мандаринови, а сам пустив ся за похороном на кладовище.

Як я пізнїйше довідав ся, то в Кінґ-фу жиють ще потомки Конфуция в сїмдесять семім поколїню а теперішний князь Конфуций, котрий з уряду призначений на то, щоби доглядав гробу хіньского сьвятця, має докази на то, що єго рід сягає аж до 2.700 літ назад.

Деж на сьвітї єсть таке кладовище, що сягало би ще до часів стародавних Єгиптиян? З чувством певного рода пошани ходили ми в тїни старих як сьвіт кипарисів та величенних кедрів і гилястих дубів, з котрих не один засадили ще може колишні товариші Конфуция а між котрими видко тисячі а тисячі гробів. Поза брамою ведуть через той сьвятий гай три дороги в ріжних напрямах; одна на схід, веде до гробниць родини теперішного князя Конфуция, друга середна веде в глубину ліса, де суть гроби з давних тисячів літ, а трета на право веде до т. зв. сьвятого гробу.

По обох боках дороги стоїть множество камінних таблиць з написами в честь найбільшого у Хінців чоловіка, котрі поуставляли тут всїлякі хіньскі цїсарі. Через ліс пливе мала річка, на котрій єсть красний мармуровий міст а за мостом піднимає ся камінна брама (пайфонґ) з написом: „Ся ріка називає ся Се-шуї“. Через ту браму виходить ся на довгу улицю вздовж котрої стоять камінні фіґури, представляючі всїлякі зьвірята, як то єсть на цїсарских кладовищах коло Пекіну а наконець фіґури представляючі двох міністрів, кожда з них па 5 метрів висока. Безпосередно за тими міністрами піднимає ся великий будинок а напись на нїм каже, що се „сьвятиня кадила“. Она творить не лиш головний вхід в мурі, що окружає гріб Конфуция але служить також за місце де потомки Конфуция два рази до року, з весни і в осени, складають жертви. За довгим жертвенником на сьвічки і судини з кадилом знаходить ся брама, котрою виходить ся на місце вічного упокою великого хіньского сьвятця, яке займає може пів морга землї.

Між великими дубами, кедрами і кипарисами, що се місце заслоняють, побачив я насамперед якийсь горбок може на 4 метри високий, цїлий зарослий корчами, де спочивають кости внука Конфуция Це-Це. На захід від сеї могили єсть друга, де знов спочиває син Конфуция а в глубинї між обома видніє ся могила самого Конфуция. Єсть то круглий горб високий може на 7 метрів а 30 метрів довкола зарослий так само корчами. Перед ним стоїть звичайна на 8 метрів висока а на 2 метри широка камінна таблиця, на котрій старохіньскими знаками виписані слова: „Чі-ченґ-сіен-ші-кунґ-це“, що значить: найсьвятїйший, найдостойнїйший учений, поважаний учитель, фільософ Кунґ. При споді сего нагробника стоїть на дві стопи висока бронзова посудина на кадило.

Отже тут спочивають кости основателя тої віри, котру тепер ісповідує чотириста міліонів людий. З чувством глубокого зворушеня вертав я з могили великого мислителя і мусїв признати високу культуру народови, котрий через тисячі літ зберігає непохитно память свому великому учителеви.

Гетманьских валів о год. 6 рано. 3) остатні вози будуть від'їзджати: а) з Гетманьских валів до всіх кінцевих стаций о год. 11 в ночи, б) від всіх кінцевих стаций до Гетманьских валів о год. 11·20 в ночи, г) з Гетманьских валів до пристанку при ул. Льва Сапіги коло жандармерії о год. 11·45 в ночи, д) з Гетманьских валів до Жовківскої рогачки о год. 11·45 в ночи. 4) від школи сьв. Софії на повиставову площу будуть їздити вози в погідні дні від год. 3 пополудни.

— **Лїцитация.** Дня 16 цьвітня 1912 о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Самбір публична лїцитация невідобраних товарів, як: горівка, вино, олива, оселедці, кава, сїрники, сьвічки, товари модні, машина, знаряди рільничі, шкіра, меблї, убраня, порожні бочки і т. п. о скілько сї товари не зістануть відобрані.

— **Гроби з доісторичної доби.** При направлюваню публичної дороги в селї Заставе коло Тернополя добуто з під землї камінну скриню, котра, як показало ся, єсть домовиною, чи радше гробом в доісторичної доби. В скрині тїй знаходили ся ще дві урни з чорної глини, майже зовсїм круглі украшені лїнійним і пацьорковим орнаментом, два камінні молоти з котрих один трохи вигладжений а крім того два кістяки, мужчини і жєнщини в сидячій поставі.

— **Крайна темнота.** Що на Угорщинї майже між всіми тамошними жителями а особливо між тамошними Русинами крайна темнота се загально звістно. Тому й не дивота, що всілякого рода обманці в страшний спосіб використують темних людий. В однім селї коло Мармарошского Сиготу стала ся недавно така подія. Серед тамошних людий, як ще й у нас декуди по селах вірять в то, що хто хоче стати богачем, мусить мати чорта, купити собі єго або продати ся єму. Отже до двох братів дроворубів Юрия і Івана Григорчуків прийшло двох панків і звірили ся їм, що мають двох чортів, котрі мають таку силу, що своїм властителям приспорюють великі суми гроший. Панки зажадали за обох чортів досить малу суму бо 140 корон. Григорчуки не богато думаючи дали 20 корон завдатку, а решту обіцяли дати по доставленю чортів. По заплаченю 120 кор. одержали брати дві фляшки з водою, а в кождій з них трібала ся велика жаба. Панки казали, що то чорти перекинули ся в жаби а як їх кинути в ріку, то они знов перекинуть ся в чортів і тоді вже самі прийдуть до хати. Григорчуки так і зробили. Коли ж вернули домів та не застали чортів, зрозуміли, що впали жертвою обманців. Донесли про все жандармерії, яка арештувала хитрих панків. Були ними покутні писарі Ґустав Зборовский і якийсь Дезидер Коппешвіс.

— **Молоді вломники.** В ночи з понедїлка на второк вломили ся до торговлї полотном Авраама Давида Шевбля, при ул. Сонячій якісь злодії і забрали товару на загальну вартість 200 кор. Влому доконали так як би найвправнїйші фахові старі злодії. По кількох днях вислїдила полїция що тими вломниками були молоді хлопці, майже дїти: 13-лїтний Іван Дзюржик, син сторожа і 15-лїтний Казимир Віхура, син рубача. Арештовані признали ся до крадежі і подали, що вкрадений товар продали за посередництвом якогось 23-лїтного Бендзара званого Лявфром.

— **Повінь і снїговії.** Нині мало що не повторила ся недавна снїгова катастрофа у Львові. Снїг ще з ночи зачав падати і досить грубою верствою вкрив дахи і улиці міста а около 7 год. настала була така снїговія, як рідко коли буває в зимі. То само а може ще й в збільшенім мірі діє ся майже по цїлім нашім краю а навіть і поза єго границями. Снїг однак топить ся і може ще лиш збільшити повінь, котра вже й без того прибрала величезні розміри.

З Нижнева доносять: Села Липа, Петрилів, Новосілка, Бобровники, Ямна, Остра, Кутиска і Нижнів стоять під водою. Доси стоїть звиш 300 будинків під водою, котра місцями досягає вже до стріхи. Около 20 домів зовсїм знищило. Людий бере ся розпука. Не обійшло ся і без жертв в людях. В Новосілцї і Липі утопило ся 7 людий, в Нижневі лиш один.

З суботи на великодну недїлю лютила ся в Станиславові і охрестности страшенна снїговія, котра наробила великої шкоди в місті, зриваючи дахи і ломлячи дерева в садах. В Пацикові завалила ся того дня стайня на коні 30 м. довга а 12 широка, в котрій було 51 коний, власність пп. Штернгелля і Кніпля. З того числа згинуло 21 а 30 удало ся по великих трудах видобути зпід розвалин. Будинок був власностию п. Левицкого, властителя більшої посїлости в Пацикові. Шкода виносить 18.000 кор.

В Перемишлянах річка а радше потічок Гнила Липа залила була також в велику суботу часть міста а іменно торговицю і склад дерева коло торговиці та одну улицю, при котрій треба було 5 домів дельожувати з обави, що можуть завалити ся. — В Бередзівцях в днях від 2 до 4 с. м. лютила ся страшенна снїговія і поломила богато дерев та зірвала кілька криш з будинків. Вода затопила тут млин з мукою та позаливала пивниці і доми низше положені. Від Берездовець аж до Жидачева видко було лиш одно велике озеро, з котрого тут і там виглядало галузє та вершки дерев.

Господарство, промисл і торговля

— **Комунїкат** Краєвого Союза госп. торг. Спілок торг. Синдикату тов. „Сїльский Господар" у Львові ул. Зіморовича ч. 20.

Задля незвичайних опадів снїжних і наглих розтопів устав частинний, а місцями цїлковитий рух поїздів особових, а переважно товарових.

Уряди зелїзничі із всіх сторін краю засипують нас донесенями, що наші посилки находять ся на ріжних стациях, до стациї однак призначеня задля снїгових катастроф наспіти не можуть.

Просить ся проте наших П. Т. Відборців о ласкаву терпеливість, бо наколи тільки усунуть ся перешкоди в перевозї товарів, наші посилки наспіють безпроволочно до Вповаж. Адресатів.

— **Цїна безрог у Відни.** (Комунїкат Краєвого Союза для збуту худоби з торгу дня 9-го с. м.

Загальний згін виносив . . . 10.528 штук.

Цїни:

Безроги галицкі, молоді, легкі,	Пріма	1·24—1·32
„ „	тяжкі і товсті	„	1·32—1·40
„ „	середні і гірші	„	1·16—1·22

Тенденция:

Сей згін був від попереднього о 5·457 штук слабший, тому ціни підскочили на всіх штуках о 16 до 20 сот. від кождого кґ.

Спілки приналежні до Краєвого Союза для збуту худоби доставили 1.730 штук на 1.328 штук, проданих через Хлїборобску Аґенцию для продажи худоби.

Цїна збіжа у Львові.

дня 12-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·70	до	11·10
Жито	8·60	„	9·—
Овес	8·50	„	8·90
Ячмінь пашний	8·20	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	14·—
Вика	11·50	„	12·50
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	90·—
Конюшина біла	110·—	„	150·—
Конюшина шведска	80·—	„	100·—
Тимотка	65·—	„	75·—

Телеграми.

Відень 13 цьвітня. Цїсар відобрав нині в Шенбруні присягу від нових тайних радників, в тім від міністрів Форштера і Гуссарека.

Париж 13 цьвітня. Римский кореспондент „Echo de Paris" довідує ся з доброго жерела, що помирительний крок держав в Константинополи наступить мабуть з початком слїдуючого тиждня.

Оленя Гора (Гіршберґ, пруский Шлеск) 13 цьвітня. В горах Карконошах від 24 годин лютить ся снїговія. Снїг впав на пів метра грубо. Було 10 степенів морозу.

Шанґай 13 цьвітня. Вчера вечером збунтувало ся новозібране войско в Нанкіні та обрабувало доми і склепи. Правильне войско окружило збунтованих і змусило їх піддати ся. Більшу часть добичі відобрано їм. Шкода, якої наробили, не єсть велика.

Париж 13 цьвітня. Після донесеня, як здає ся, пів урядового, крок помирительний який пять держав европейских мали зробити в Константинополи відложено з причини, як здає ся, тої, що держави не могли погодити ся.

Петербург 13 цьвітня. Рада міністрів ухвалила виготовлене проєкту закона в справі заведеня земств в провінциях балтийских.

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти
компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда Сіріаг

Позір Буковинці!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати до

Канади Америки, Арґентиии і т. д.
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки, Канади, Арґентини і т. д.
з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE" добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї Бюра подорожи „Сьвіт" Романа Сірецкого і Спілки Чернівці, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Михайло Скірка

римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.